

ANUL XXI. (Seria II.)

Luni, 15. Aprilie n. (2 Aprilie v.) 1901.

Nr. 7.

Apare la 1 și 15 a fie-cărei luni st. n.
în Arad.

Proprietar-editor: Dr. Ioan Suciu.
Redactor-responsabil: Nicu Stejărel.

Prețul abonamentului:
Pe 1 an . . . . . 6 coroane.
Pe jum. de an: . . . . . 3 coroane.

Infanterist Berbec.

Maiorul: Voesc să te iați în serviciul meu.
Alege, ce vrei să fii: Privadiner ori grijitorul
cailor?

Berbec: Melde gorzamst domn-maior! Eu nu
știu rëndul cailor. Pân'acuma în civil tot la- boi
am slujit: ve rog să mă luați de Privadiner.

Medic și veterinar.

*Un veterinar odata
Era bolnav în spital.
Cercetat fiind de medic
Il salută cordial.*

—
*„Servus! Domnule coleg!“
Il întimpină pe medic.
Dar acesta ofensat
Iute dă protest energetic.*

—
*„Domnul meu, să-ți-o însemni!“
„Eu sunt doctor medicinae“
„Ție nu îți sunt coleg“
„Care vindeci boi și câne“*

—
*„Dar, pardon, — răspunde 'n grabă —
„Medicul veterinar“
„Când mă lus tratat de tine“
„Sigur, că eu sunt — măgar!“*

G. Bora.

Canonicul sgîrcit.

— Anecdotă. —

Un canonic din Orade,
(De cel ce barba și-o rade)
De viță era Român,
Iar de lege, zeu! străin.
De sgîrcit ce mult era,
Toată lumea-l povestea :
Că banî nimêruî nu da,
Dacă ceva-î trebuia,
Ci tot singur cumpëra.
Ghete-avea șapte perechi,
Și mai nouë, și mai vechi;
Toate pe rînd le purta
Cât ține septemâna. —
Duminecă-apoi căuta
Un om de le curăția.

—
Oauă dacă cumpëra
Prin verigă le trecea,
Cele mici nu le primea.

—
Acas' singur locuia,
Cu o babă ce-î ferbea;
Ouë moi, papară moale
Și o oală de fasoale!
Că galbenii adunați
Pe usură erau dați!

* * *
Acest canonic odar'
A fost trimis într'un sat
Ca să facă rînduială
În cutare socoteală.
Popa cra'ngrijorat,
Pe când o să vină'n sat
Canonicul, că-î domn mare
Și cere scumpă mîncare;
Iar popa serac fiind,
N'o să-î poată umbra'n rînd.
S'a rugat deci d'un bogat
Care l'a și ospëtat.
Canonicul la plecarea
S'a rugat de omul care

L'ospëtase-atât de bine ·
— „ *Să poftești și pe la mine*
Cînd la oraș vei veni,
La prînz, la mine să fi!“
— „ Bucuros! Cât de cu grabă;
Ba, chiar mîne am o treabă,
Și-o să am timp — așa crez.
Să pot să te cercetez! —

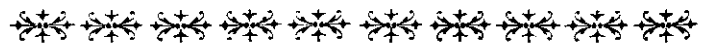
* * *

Canonicul mîne-zi
Cînd se pune a prînzî,
Baba-î întră, speriată
Și zice: „un Domn Te cată.“
— „Dă-î întrare, dacă vine,
Să vëz, ce are cu mine?“—

—

Domnul întră, dar cînd vede
Mai că nu-î vine a crede:
Popa n'are'n biata casă,
Nici mobile, nici chiar masă,
Afară d'un singur pat,
Ș'acela tot deșirat! —
Un cuier cu haine vechi
Și ghete — șapte perechi!
Canonicu 'n tr'un unghiū șede
P'un scaun ce nici se vede
Și'ntre genunchi, cătră foale
Strînge oala cu fasoale,
Din carea sorbea gustos,
Sgîrcitul de pëcătos! —
Pe Domnul cînd l'a zărit:
— „ Ah! — zice — bine-aî venit! . . .
Babo! — ce stai singură:
Adă înc'o lingură!!“ . . .

V. Fuste.

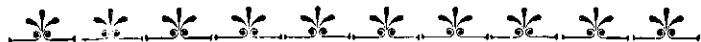
Imprejurare atenuantă.

Advocatul: Rog onoratul tribunal să ia în considerare starea penibilă, în care se afla acusatul, cînd a furat batistele. Avea doar guturaî și ca om binecrescut nu se putea ajutorea altcumva!

Kiks tipografic.

... Să mă crezi, 'mî zise el, cheltuelile nevestei mele dela balurile de astă iarnă încă nu sunt clărite (p) . . .“

(Din tainele unui soțior.)

Scuză actuală.

János: Teremtette! Ose áducsse la minye treflibamáj? Nu vogye ke jó szom Ungur!

Chelnerul: Bitte. Eri a fost o societate mare de Unguri aici și toți trefli au mâncat. Woher să pot eu distinge după nas pe Ungurii *echt* de cei *talmi*?! . . .

Imitații

după

„Imitațiunile„ lui Ioan dela — Academie.

„Cu segregări și comasări“

„Ne-au scos pe noi din aste țări.“

—

Dar cu ștempel și cu protocol
Nu'i fi nici când cu — capul gol.

—

Cu „aprobată,“ „compilate“
Ajungî la București, fârtate.

—

Cu „imitații și „Ugrinus“
Ajungî — *Academicianus!*

Ioan a lui Mărie.

Cântarea Toplecenilor.

Dedicată preotului lor. D. Popovici, la alegerea de notar în *Jupalnic*.

Pe podul Toplețului, Ano, dragă! (bis)
Trece carul neamțului Treanco, Fleanco!
Și duce la Jupalnic „ „
Pre un popă, slab voinic. „ „

—

Acest popă vanitos,
Poate, pentr'un os de ros
S'a făcut la topor coadă,
Ca să-l rîdă lumea toată! —

—

Și cu capul ridicat
El pentru neamț a votat . . .
Rușine, neică, să'ți fie
Că te mai țini de popie! . . .

—

Deci, părinte din Topleț,
Să ști că cu ori-ce preț
Vom căuta să te'ndreptăm,
Iar de nu — te închinăm . . .

Duprălanoî.

Tinerețe.

Tînărul concipist X. este chemat la masă la domnul avocat Y. — Abia s'a servit supa și peștele, să naște o pauză lungă. Doamna casei după-cea sunat de mai multe ori înzadar, trimite pe mica Elvirica în bucătărie să se informeze de cauza grevei culinare.

După puține momente mititica se rentoarce cu vestea că: „Ana șade în bucătărie plângând și zice că nu mai vrea să vie înlăuntru, căci acest nenea“ — și aci băietica arată categoric cu degetul asupra concipistului — „o pișcă mereu în picior.“

Din redacție.

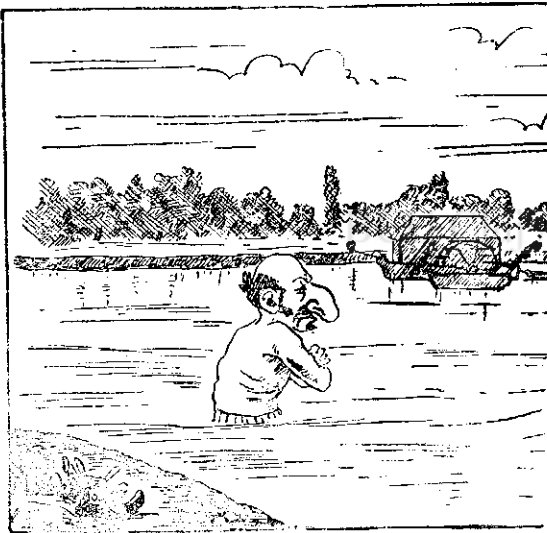
Administratorul: D-le redactor am primit azi 20 lei noi pentru abonamentul foii dela autorul de predică Dr. Elefterescu.

Redactorul: Trimite-î imediat înăpoi, nu cumva să fie și ăra *plagiată!*

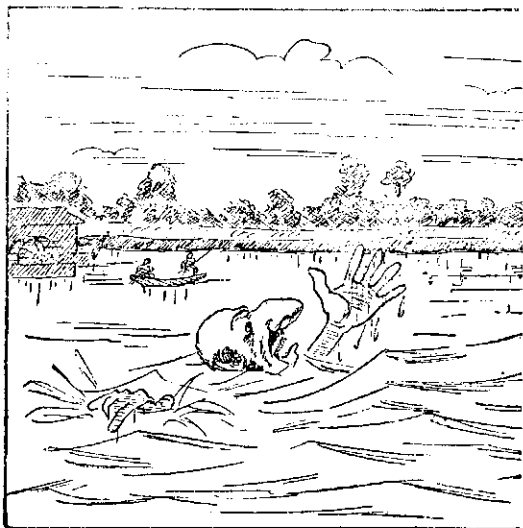
Acrostich.

Pâcăleală.
Oboseală.
Lăcomie.
Ignoranță.
Tărăboi.
Intoleranță.
Calicie.
Anomalie.

Nasul mântuitor.

Chobi intră să se scalde.

A cutezat prea departe.

Buni creștini vin ca să-l scoată.

Era să bea apa toată.

Unui poet.

Te crezi un poet celebru
 Și te lauzi cu glasul tare
 Că nici *Coșbuc* nu-i mai dexter
 Măiestru 'n „*versificare*“.

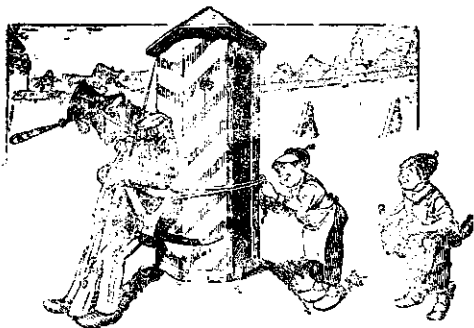
Asta-i bine și să poate,
 Că al tei talent ie mare. —
 Forța lui *Coșbuc* ie'n creier.
 Iar a ta zace'n — „*picioare*“!

A b u s.

„Ce să faci, lumea-i cum este“
 „Și ea lumea suntem noi.“
 Căli nepăsători citează
 Înglobându-si'n noroi.

A i a x.

Doi ștregari de'nvătăcei
 Având o fune la ei

Să pun pe de dos si-l leagă,
 Și apoi pleacă'n alor treabă.

Vine — un major: „Hapta! Boi!“
 Priviți la acest tablou! —

Fetița c'un globurel
 Să juca încetinel.

Familia spăimântată
 După glob se uită'ndată,
 Carele sbura ușor
 Preste capetele lor.

Însă banca nu mai poate
 Să-i țină mai mult pe spate,
 Ci s'întoarce și ea'n sus
 Cătră globul ce s'a dus!

Asemănarea

între
predicator, faur și barbier.

„Marele predicator“ cu idei *nică*, explică un înțeles prin 6—7 vorbe, când ar fi destul și una.

Face întocmai ca faurul și barbierul. Faurul bate cu ciocanul *odată* în fer și de 7 ori în nicovală; iar barbierul taie cu foarfecile *odată* în păr și de 7 ori le clențenește în aer.

În stil serafic.

D'atâta 'mă aduc și eu aminte, că profesorul ne spunea: stilul să fie potrivit subiectului, despre care scrii. Epistoală *Juliettei* — căci fiecare dintre noi s'a crezut *odată*, unii și mai de multeori — *Itomeo* — altfel voiți scrie, de cât bună oară un raport despre o expoziție de poame, fie chiar la Seliște . . . Colo voiți întrebuința superlativale, voiți chieama de martor pe Zeus, voiți compara cu Iunone și alte tinere din Olymp, — ici voiți descrie rece, neemoționat nici chiar în fața unei căpățini de varză cât căciula lui *Cărtan*.

Teoria-i teoriă însă și noi nu ne putem mulțami cu atâta, ei pentru a înălțașea cetitorilor noștri cel puțin o parte din ce produce geniul neamului nostru, am făcut apel la distinsul scriitor de pe Têrnave, cu numele *Numa*, rugându-l să ne dea un buchet din florile, cu cari împodobește vastul câmp al literaturii noastre.

Avem placerea a vestii, că genialul scriitor a binevoit a ne trimite o descriere a *descoperirii lui Traian* peste podul lui Apolodor.

Ascultați:

„Divule Trăian, care împodobești Forum Romanum, căci așa cred că-i zice acestui loc sfântit de gloria marilor noștri străbuni, în fața cărnia opritu-s'au înlemniți, ma chiar încremeniți, hunii, goții și longobarzii și martor a fost atâtor epocale evenimente, cari din negura întunecoasă a barbariei luminat-au prin seclii, că ne închinăm lor, ca unor zeități supraomenești, și pelegriinul pios emoționat se apropie de peatra rece însă cu suflet cald. că te încântă ca o simfonie cerească, armonie ruptă din mijlocul clasicității fără seamău.

Și tu inginer Apolodor, la care tehnică ai terminat cu succes strălucit studiile tale, pentruca venind dela mama Roma pe aici, întemeietorinului nostru divin Trăian să-i așterni largă potecă peste Danubiul spumegând, că opritu-l'ai în cale și în extaz l'ai aruncat și făcutu-l'ai să tremure sub sandalele vomicilor, cari din Sarmizegetuza una facură

cu pamântul și până la Tomi cel friguros iarna împinseră otarele nemărginitei lor țeri, în care crește mirtul, lamâia, portocala și alte delicioase fructe în culoarea gălbînării.

Divilor! Eă vă admir și me închin vouă și mă întreb: ore sacratissime Doamne, pe ce văi era se răfăcim, dară mintea voastră ageră și brațul vostru tare nu semănaă aici sămînuța în veci neperitoare a latinității noastre cea eterne?! . . . Ambii împreună a-ți creat d'asupra ruinelor . . . Oh, de ce nu's șerbul zeitelor, ca se vă aprind facla nemuririi?! . . .

Asta însă nu-i nimic. Espansivitatea genialului „stil serafic“ este fără margini . . .

Stan Urzică.

CE E DE NECREZUT!

Că badea Pavelea d'abia să aștepte re'ntoarcerea avocatului Cosma din Italia.

*

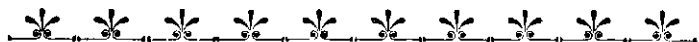
că „Severul taichiū“ să fie felicitat pe Severul unchiului, de succesor al seū în deputație.

*

că Dr. Ștrocală să nu verse foc și ficre asupra „Gurei Satului“.

*

că dl Hașdeū să aibă chiar și numai „Dūnst“ din istoria contimporană a Românilor de dincoaci.

Descoperiri.

(De admioară și d'acum.)

*In cursul reacarilor șterse
Multe aă fost descoperite.
Un Columb, un Newton ș'al'ă
Trăiaă zile fericeite.*

*Dar acum, în timpul nostru
Cu pretenții lumnate,
Să descoper zilnic numai:
Mielii și plagiate.*

Elef. Natie
pastoralnic-redactor.

Țeranii români la Viena.

-- Anecdotală. --

Într'o vreme, când prin țară
Depturile se împărțeau,
Popoarele, mic și mare,
La Viena alerga.

—

Românii, treziți și ei,
Din orașe și din sate
Dați năvală, cu temeii,
După drept și direcitate.

—

Dintr'un sătuț oare-care
Plecat-aū zecce bărbați
Bătrâni luminați, cu minte,
Cari știu vorbi cu împărați.

—

După patru septemâni
Cât bieții-au călătorit,
Osteniți și sdruncinați
La Viena au sosit! —

—

Ion intră într'un duchian
Si cumpere — un lăntișor;
Ear *Mihai* dup'un tramvai
Se pornește'ncetișor.

—

De aici cum s'au desbinat
Fie-care-a rătăcit
P'altă stradă, făcând larmă
După soțul ce-a perit.

—

-- „*Măi, Joane! . . . Măi, Joane! . . .*
Strigă *Mihai*, necăjit . . .
Polițaiul, pe la spate
Mi-l și înhață de gât! —

—

— „*Vorwärts!*“ strigă el nemțește,
Și-l duce la închisoare.
Când colo, *Mihai* ce vede? . . .
Ion șede la răcoare!

—

Ear acas' dac'au sosit
Povesteaū, arătând lanțul:
— „*Nu te poți perde în Viena,*
Tot al dracului e Neamțul!“

Pepăruș Petru.

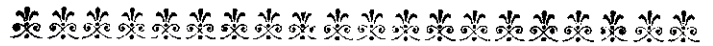
Epigram

de **R. Miligram.**

Unui dansator.

*Zici, că ești miop. Te cred.
Mai ales, că calci adese
Pe la baluri, pe picioare
Cucoițe mândre-alese.*

*Dară eu mă mir de tine?
Tu cu maniera' ți fină.
Cum de nu porți ochelari
Și la „ochii-ți de găină.“*

Din traduceri sublime.

ale ténărului.

Vespasian Muceea.

„*Universae medicinae*“
Unde'i varza me de cină?

*

„*Visum repertum*“
Visul reparat.

*

„*Corpus delicti*“
Corpul delicuentului.

*

„*Extra Hungariam non est vita*
Si est vita, non est ita?
Afără de Ungaria nu sînt vite
Și de sunt vite, nu's atâte.

Telegramă sensatională.

De încheierea foii primim știrca pe drot, că în
Budapesta jidănimea a început să *auto-mobilizeze*.

Deposit de giuvaeruri, ciasornice si argintării.

Bogat asortiment de ciasornice cu pendulă, de perete și deșteptătoare

Fondat 1867. **I. Grallert și fiul** Fondat 1867.

ciasornicar și giuvaergiu

Arad, piața Andrassy Nr. 24.

Reparațiuni de tot felul de ciasornice și giuvaere se execută prompt.

Prețurile cele mai moderate.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Resultat minunat!

Absint		Alaș	
Anisete	<p>Nu e mai dulce! ca lichornul de casă, pe care fiecare damă în mod ușor îl poate prepara. Prețul unei sticlute e 60 fiteri. care e deajuns la prepararea unui litru de lichor fin.</p> <p>Vojtek și Weisz prăvălie de drugherie și parfumerie în ARAD.</p>	Nuci	
Benedictin		Cafea	
Chatreuse		Maraschino	
Caracao		Portocale	
Rum		Vanilie	

Mulțumire generală!

Invitare la abonament

la

„GURA SATULUI“

foie umoristica în Arad

apare la 1 și 15 a fiecărei luni st. n.

Prețul prenumerării

Pe restul anului curinte . . . . . C. 4.50

Pe jumătate de an . . . . . C. 3.—

Administrația.

